

ДОЦІЛЬНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ДЛЯ СЛУХАЧІВ ПІДГОТОВЧИХ ВІДДІЛЕНЬ

Ситковська М.І.

*Український державний університет залізничного транспорту,
м. Харків*

У наш час вже ні в кого не виникає питань щодо необхідності активного впровадження дистанційного навчання до освітнього процесу. Переваги цього способу набуття знань вагомі і незаперечні: значна економія часу та матеріальних ресурсів, можливість самостійно обирати місце та час навчання, можливість отримання відповідних освітніх навичок без відриву від основної діяльності, розвиток та поглиблення технічних, інтелектуальних та творчих здібностей.

Але кожна окрема дисципліна має свої окремі особливості, і мовний курс довузівської підготовки не виключення. Його головна особливість полягає у тому, що ціль навчання, мета навчання та засоби навчання полягають у одній площині, і ця площина – мова (у нашому випадку російська/українська). Слухач підготовчого відділення повинен оволодіти мовою в обсязі, необхідним для здійснення комунікації на побутовому рівні, а також вміти використовувати мову у якості «важеля» для подальшого здобуття професійної освіти. Засвоєння мови на підготовчому відділенні починається «з нуля», коли у учня відсутня сформованість жодної з 4-х мовних компетенцій : письма, читання, слухання та говоріння, а , окрім того, немає уяви про фонетичний устрій мови. Наскільки можливо сформулювати повноцінне знання про будову та функціонування мови, а, саме головне, наскільки можливо самостійно оволодіти комунікативними навичками в рамках дистанційного (навіть грамотно побудованого) курсу, – для нас це велике питання.

Друга особливість, це роль викладача мови під час освітнього процесу на етапі довузівської підготовки. Вона велика та неоціненна. Він транслятор знань, куратор, наставник, мотиватор, координатор, створювач зони психологічного та емоційного комфорту, – одним словом «і швець, і жнець, і на дуді грець». У рамках же дистанційного навчання поле його діяльності значно звужується. Він перетворюється на менеджера, тьютора, а соціологізація та групова адаптація студентів фактично остаються поза його увагою. Але якщо студент не пройшов акліматизацію, не інтегрував достатньою мірою в полікультурне середовище іншої країни, не навчився вибудовувати відносини з членами мікро- та макросоціуму (група, студентська спільнота, професорсько-викладацький склад виші), його перебування в іншій країні та здобуття вищої освіти буде sprzęжене з великими труднощами.

Також виникає низка запитань до нормативно-правового, учбово-методичного, технічного, кадрового та організаційного забезпечення такого навчання з можливістю отримання сертифікату відповідного рівню та ступеню.

На нашу думку, поки що доцільно розглядати варіант змішані або «гібридної» освіти, де елементи дистанційно віддаленого навчання вдало та органічно поєднуються з моделлю традиційної будови учбового процесу.